

Hei

Takk for

Det er tips til hvordan du i utfordrende tider kan ta initiativ til å sikre 25.000 arbeidsplasser. Grunnlaget finner du i bilag 1 om Oslo kommune som tar inn miljø i sine kjøpsvurderinger og Professor Kåre Sandvik som bistår oss i fordelsberegninger av å handle norsk.

Våre egne ord og anbefaling:

Bruk bestillermakta og gi preferanse til norske leverandører med ansatte og eiere i Norge som betaler skatt til Norge. Kanskje vil varene og tjenestene koste litt mer, men det blir mer enn kompensert med trygghet for eksisterende arbeidsplasser og grunnlag for nye arbeidsplasser.

Det offentliges innkjøp er årlig ca. 500 mrd. La oss anta at halvparten kan omprioriteres til helnorske leverandører. Med 5 mill. i omsetning pr. arbeidsplass vil det gi grunnlag for 25.000 arbeidsplasser i varehandelen.

PS: Forsvaret har p.t. i arbeid en forespørsel med verdi nærmere en milliard. Få noen til å vise mot eller gjør det selv, endre betingelsene til å prioritere helnorske leverandører i stedet for bare å tenke/vurdere pris.

3 nye momenter til Norges beslutningstakere som underbygger mulighetene for både å beholde og skape gode, varige arbeidsplasser:

Støtt og stimuler de som har vist evne til inntjening og samlet reserver til å møte utfordringer i stedet for å dele ut mesteparten av overskuddet til eiere og aksjonærer.

Det begynte bra. Bl.a. 4% reduksjon i arbeidsgiveravgiften som de fleste nyhetsopplere uttrykte det. Det hele druknet, prosentene var for små, og det ble dessverre ikke tydeliggjort at avgiftssatsen var redusert med 25% for de fleste. Hvorfor ikke stryke arbeidsgiveravgiften helt? Det monner betydelig for de som har ansatte i arbeid.

Utsatt betaling for arbeidsgiveravgiften som forfaller 15. mai hjelper, men i tillegg bør firmaer med overskudd i 2019 få utsettelse med skatten til etter at 2020-tallene foreligger. Da kan 2019 og 2020 ses regnskapsmessig og skattemessig under ett. En mengde arbeid spares også for firmaene og skatteetaten.

Takk for at du ville lese og vurdere innspillet videre. Innlegget på side 27 i DN 23. mars var også god bakgrunnsinfo om mulighetene.

Alltid gjerne til tjeneste.

Erik Jølberg Dir.tlf.: +47 32 84 40 12 / +47 905 26 265

E-post: ej@tess.no

Kjøp norsk. Spar 8,3%

Eksempel:

Varekjøp	5.000.000,-
Bruttofortjeneste	1.500.000,-

Ca. 50% av bruttofortjenesten (dekningsbidraget), går med til lønn.

Skattetrekk 50% = 337.500,-

Arbeidsgiveravgift 90.000,-

Tilbake til samfunnet 427.500,-

D.v.s. 8,3% i Kickback

Handles det av utenlandske firmaer med lager i f.eks. Sverige taper samfunnet enorme beløp.

Professor v/USN Kåre Sandvik uttaler:

virkeligheten er besparelsene det dobbelte når det handles lokalt da lønnstakerne bor i og støtter lokalsamfunnet.

Det offentlige kan og bør berge sine leverandører

Morten Goller og Thomas G. Naalsund, begge partnere i Wlersholm

● Varer og tjenester som for kort tid siden ble levert til det offentlige til avtalt tid, på avtalte vilkår og til avtalt pris, kan i dag og i tiden fremover umulig leveres uten at det gjøres nødvendige justeringer i leverandorenes forpliktelser. Nå er det viktig at offentlige oppdragsgivere forstår at de har handlingsrom til å gjøre tilpasninger som tar høyde for de negative virkningene av krisen vi står overfor – og de må være villige til å bruke dette handlingsrommet.

Det siste året har vi kunnet følge flere debatter om i hvilken grad myndighetene har et «handlingsrom» etter EØS-avtalen. Det må imidlertid ikke herske tvil om at norske myndigheter har et betydelig handlingsrom hva gjelder til-

tak for å begrense skadevirkningene av koronautbruddet.

Statsstøttereglene legger i utgangspunktet strenge foringer for adgangen til å gi tilskudd og andre økonomiske fordeler til næringslivet. Under ekstraordinære omstendigheter gir imidlertid statsstøttereglene betydelig adgang til å tildele støtte som ellers ville vært ulovlig. Både Europakommisjonen og Eftas overvåkningsorgan (Esa) har gitt tydelige signaler om at de vil vurdere slike saker med nødvendig effektivitet og fleksibilitet for å demme opp for de negative konsekvensene av pandemien.

Heller ikke regelverket om offentlige anskaffelser er til hinder for å treffe balanserte og fornuftige tiltak i tiden fremover. Dette inkluderer adgangen til å endre inngåtte kontrakter.

Vi har de siste dagene fått flere henvendelser fra leverandører som tyder på at en del offentlige oppdragsgivere enten ikke forstår, eller ikke ønsker å benytte, det handlingsrommet de har etter anskaffelsesreglene til å gjøre nødvendige justeringer i inngåtte kontrakter. En slik holdning,

som i ytterste konsekvens motarbeider de skadereduserende tiltakene statlige myndigheter har iverksatt, må ikke få lov til å feste seg.

Samtidig mottar vi henvendelser fra oppdragsgivere som genuint ønsker å benytte seg av handlingsrommet anskaffelsesregelverket gir, men som er usikre på rekkevidden av dette.

Det offentlige er den viktigste kunden til næringslivet. Anskaffelsesregelverket har til formål å fremme effektiv bruk av samfunnets ressurser. Gjennom anbudsprosesser der bedriftene konkurrerer hardt om oppdragsgiverens gunst, bidrar innkjøpene også til et konkurransedyktig næringsliv. Kontraktene som inngås, er

... fått flere henvendelser fra leverandører som tyder på at offentlige oppdragsgivere ikke forstår eller ikke ønsker

som oftest gjennomarbeidede og balanserte. Under alminnelige omstendigheter er det viktig og riktig at den opprinnelige kontrakten opprettholdes uendret i kontraktens løp.

For eksempel kan oppdragsgivere ha rett og plikt til å kreve vederlagsjustering ved forsinket leveranse. Men nå er det ikke alminnelige omstendigheter.

Skadevirkningene av koronapandemien og smitteverntiltakene som settes inn, er ekstraordinære og har for mange leverandører forrykket den opprinnelige kontraktsbalansen på en måte som ingen kunne forutse. I mange tilfeller vil offentlige oppdragsgivere etter vårt syn nå ha plikt til å motekomme anmodninger om å foreta nødvendige justeringer i leverandorenes forpliktelser. I enda flere tilfeller vil de samme oppdragsgivere ha adgang til å akseptere justeringer av kontrakten. Vi står foran samfunnsmessige utfordringer som ingen ennå ser rekkevidden av. Det eneste som er sikkert, er at alle må bidra for å redusere skadevirkningene.

DN 23.3